

Колумна високог представника: Вријеме је да се добро размисли

У наредним данима почиње предизборна кампања. У многим земљама, политичари током овог периода користе директнију и тенденциознију реторику како би мотивисали бираче. Међутим, у БиХ се реторика којом се позива на подјеле не користи само у предизборном периоду него током цијелог мандата. Тачније, стандарди јавног дискурса све су нижи.

Вријеђање других етничких и вјерских група, политичких ривала, представника међународне заједнице па чак и појединих грађана постало је константа, начин понашања и метода на политичкој сцени.

Због тога што не могу да се похвале стварним напретком, одређени босанскохерцеговачки политичари фабрикују теорије завјере, умјесто да озбиљно разговарају о стварним проблемима који утичу на стандард грађана. Штавише, националистичка реторика се често користи као покриће за постизање личних интереса.

Без обзира на овај поражавајући тренд, мислим да већина бх. грађана зна да је циљ негативне реторике да скрене пажњу са неуспјеха доброг дијела оних који су на власти да раде свој посао. Иако уставни поредак земље понекад може да отежа доношење одлука, многе од проблема који утичу на грађане, попут корупције, лоше пословне климе као и чињенице да су неки изнад закона, они на власти би могли да поправе, ако би више изабраних политичара рјешавање тих проблема видјели као приоритет.

Нажалост, неодговорна и агресивна реторика може да получи стварне посљедице, без обзира биле оне циљ или не, тако што ствара климу нетолеранције или мржње према одређеним групама или појединцима, као што смо недавно видјели у случају напада на новинаре. Срећом, стварност и утврђене чињенице не могу се мијењати, нити у случају Сребренице нити у било ком другом случају.

Реалност увијек узврати ударац, на један или други начин, прије или касније. Нажалост, ударац обично добију обични грађани, а не политичке или друге елите које себи могу да приуште да живе у паралелном свијету, одвојеном од грађана које представљају. Стварност је и то да је релативна стагнација у којој се налази БиХ и њени ентитети узрокована тиме што се неки политичари у БиХ не баве стварним проблемима него се несразмјерно пуно фокусирају на етничка питања и на блокаду земље. То је подстакло многе од најбољих и најпаметнијих грађана ове земље да оду из БиХ. То је стварна трагедија Босне и Херцеговине.

Из те перспективе, припадници свих етничких група имају исти интерес, а то је да изаберу политичаре који су спремни да ријеше проблеме обичних људи, а не да се баве потребама политичара и политичких странака. Они не би требали још једном да повјерују у илузију да је њихова етничка група нападнута. То је илузија коју стварају неки политички лидери. Не би требали да се плаше, јер једноставно, немају чега да се плаше. Атмосферу страха свјесно стварају неки политичари како би се грађани тиме руководили на дан избора.

И, стога, пред изборе позивам бираче, као и кандидате за јавне функције, да рационално размисле о стварним потребама: политичкој стабилности, сигурности и безбједности, владавини права, о више радних мјеста, бољим примањима, бољим путевима, бољем образовном систему, бољем здравственом систему… То су питања која су заиста важна.